

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 978/2019
01.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.830/19 од 17.09.2019. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв 344/19 од 08.05.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 794/19 од 12.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.830/19 од 17.09.2019. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Суботици Кв 344/19 од 08.05.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 794/19 од 12.06.2019. године, тако што је за вођење кривичног поступка против окривљених АА, ББ и ВВ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и окривљеног ГГ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 208/19 (Кт 376/19) од 18.04.2019. године, **СТВАРНО И МЕСНО НАДЛЕЖАН** Основни суд у Суботици.

Образложење

Правноснажним решењем Основног суда у Суботици Кв 344/19 од 08.05.2019. године исти суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у предметној кривичној ствари, те је одређено да ће се по правноснажности решења, списи предмета у кривичном поступку који се води пред Основним судом у Суботици под бројем К 304/19, против окривљених АА, ББ и ВВ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и окривљеног ГГ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног

законика, упутити Вишем суду у Новом Саду - Посебно Одељење Вишег суда за сузбијање корупције, као стварно надлежном суду.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 794/19 од 12.06.2019. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног ББ изјављене против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.830/19 од 17.09.2019. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције и члана 22. став 1. Закона о уређењу судова, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијана правноснажна решења, тако што ће за вођење кривичног поступка против окривљених АА, ББ и ВВ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и окривљеног ГГ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 208/19 (Кт 376/19) од 18.04.2019. године, као стварно и месно надлежан одредити Основни суд у Суботици.

Врховни касациони суд је доставио по примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окривљених сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да су нижестепени судови, доносећи побијана решења, учинили повреду одредбе члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције и члана 22. став 1. Закона о уређењу судова.

Одредбом члана 22. став 1. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди за кривична дела за која је као главна казна предвиђена новчана казна или казна затвора до десет и десет година, ако за поједина од њих није надлежан други суд и одлучује о молби за престанак мере безбедности или правне последице осуде за кривична дела из своје надлежности.

Одредбом члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције предвиђено је да ће се кривични поступци покренути због кривичних дела из члана 2. тог закона (између осталог

и због кривичних дела против службене дужности (члан 359. КЗ и чланови 361. до 368. КЗ)) окончати пред јавним тужиоцем или пред стварно и месно надлежним судом, односно одељењем суда које је било функционално надлежно пре дана почетка примене овог закона, док је чланом 33. истог закона предвиђено да наведени закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се од 01.03.2018. године.

Према одредби члана 7. ЗКП кривични поступак је покренут доношењем наредбе о спровођењу истраге (члан 296.), потврђивањем оптужнице којој није претходила истрага (члан 341. став 1.), доношењем решења о одређивању притвора пре подношења оптужног предлога у скраћеном поступку (члан 498. став 2.), одређивањем главног претреса или рочишта за изрицање кривичне санкције у скраћеном поступку (члан 504. став 1, члан 514. став 1. и члан 515. став 1.) и одређивањем главног претреса у поступку за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења (члан 523.).

Из списка предмета произилази да је у конкретном случају кривични поступак против окривљених АА, ББ и ВВ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и окривљеног ГГ због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, сходно одредби члана 7. тачка 1) ЗКП, покренут дана 18.03.2016. године доношењем наредбе о спровођењу истраге од стране Вишег јавног тужиоца у Суботици под бројем Кт 28/16 – Кти 11/16, дакле јасно произилази да је предметни кривични поступак покренут пре дана 01.03.2018. године као дана почетка примене Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције. Имајући у виду ову чињеницу, то је по налажењу Врховног касационог суда, а сагласно члану 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције, за вођење предметног кривичног поступка стварно и месно надлежан Основни суд у Суботици, при чему је без утицаја чињеница да је Виши јавни тужилац у Суботици дана 04.03.2019. године након спроведене истраге, уз допис Кт 28/16 – Кти 11/16 доставио списе предмета Основном јавном тужиоцу у Суботици на даљу надлежност и поступање, имајући у виду правну квалификацију дела односно чињеницу да се у радњама окривљених стичу обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, те да је Основни јавни тужилац у Суботици дана 18.04.2019. године поднео оптужни предлог Кт 208/19 (Кт 376/19) против окривљених АА, ББ и ВВ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и окривљеног ГГ, сада због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика. Ово из разлога, што је претходно већ спроведена истрага против окривљених и тек накнадно је дошло до измене правне квалификације, дакле кривични поступак није покренут изнова већ је кривични поступак који је покренут дана 18.03.2016. године доношењем наредбе о спровођењу истраге, само настављен, на шта се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Следствено наведеном, Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови погрешно закључили да је у конкретном случају за поступање у наведеном предмету надлежан Виши суд у Новом Саду – Посебно одељење Вишег суда за сузбијање корупције позвајући се на члан 2. тачка 3. (погрешно наведено у решењу као став 4.) Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције, по коме кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. Кривичног законика спада у групу посебних кривичних дела против службене дужности у којима од 01.03.2018. године поступа Посебно одељење Вишег суда за сузбијање корупције, занемаривши при томе напред цитиране одредбе члана 30. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције и члана 22. став 1. Закона о уређењу судова.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.830/19 од 17.09.2019. године и преиначио побијана правноснажна решења, тако што је је за вођење кривичног поступка против окривљених АА, ББ и ВВ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и окривљеног ГГ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 208/19 (Кт 376/19) од 18.04.2019. године, као стварно и месно надлежан, одредио Основни суд у Суботици.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Јелена Петковић Милојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић